

PRONUNCYJOWANY (2) *part praet pass impf*

pronuncyjowany (1), **pronuncyjowan** (1).

Oba o jasne; forma złożona z tekstów nie oznaczających ą, w formie niezłożonej a pochylone.

sg m N pronuncyjowany (1). ◇ [f N pronuncyjowan(a).] ◇ n N (praed) pronuncyjowano (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Obwieszczany, ogłaszany, podawany do wiadomości publicznej [jaki] (1) : aktoryby się tego [małżeństwa z krewną bądź powinowatą] wazył zktoreykolwiek strony tedy ipso facto infamis ma bydz rozumiany, vczyniony y Pronuncyjowany ActReg 47.*

2. *Wymawiany, wypowiedany (1) :*

[pronuncyjowany jak: Potym Epiftoła/ [...] zrozumiale po Polku [...] ma być czytana/ y bes Accentu pronuncjowana/ aby tym lepiej ludzie przytomni słowa oney wyrozumieć mogli. UstKościel 137v.]

a. *Dyktowany (do napisania) [ku czemu] (1) : Dictata, To co bywa pronuncjowano ku piłaniu. Mącz 86c.*

Synonimy: 1. mowiony, obwieszczany, opowiedany, oznajmowany; 2. wymawiany.

Cf PRONUNCYJOWAĆ